

Sygn. akt II Ka 455/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSO Magdalena Dąbrowska

Sędziowie: SSO Michał Pieńkowski

SSO Artur Bobiński (spr.)

Protokolant : Anna Nierubiec

przy udziale Prokuratora Prok. Okr. Andrzeja Ołdakowskiego

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2016 r.

sprawy **C. K.** oskarżonego z art. 178a§ 4 kk.

apelacji oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrołęce

z dnia 12 października 2015 r. sygn. akt. II K 510/15

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Ostrołęce do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt IIKa 455/15

UZASADNIENIE

Oskarżony C. K. stanął pod zarzutem tego, że w dniu 18 maja 2015 r. o godz. 00.30 na drodze publicznej w O. na ul. (...), kierował samochodem marki B. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, przy stwierdzonej zawartości alkoholu w badanej dowodowej próbce krwi z wynikiem: I bad. 2,45 prom alkoholu etylowego, II bad. – 2,50 prom. alkoholu etylowego przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrołęce sygn. akt II K 1520/11 za przestępstwo określone w art. 178 a § 4 k.k., znajdując się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w okresie od 16 lutego 2012 r. do 16 lutego 2016 r. tj. o czyn z art. 178a§4 kk.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 12 października 2015 r., w sprawie o sygn. II K 510/15, oskarżonego C. K. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu i na podstawie art. 178 a § 4 k.k. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 42 § 4 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. Na podstawie art. 43 a § 2 k.k. orzekł od C. K. świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 zł.

Obciążył C. K. kosztami postępowania sądowego w kwocie 495,90 zł w tym 120 tytułem opłaty.

Od niniejszego wyroku apelację wywiódł oskarżony, który zaskarżył wyrok w całości, zarzucając mu, że nie doszło do spełnienia znamion czynu zabronionego określonego w art. 178 a k.k. oraz przepisów o ruchu drogowym, jak również, że doszło do obrazy art. 424 k.p.k. poprzez niedopuszczenie dowodu z opinii biegłego psychiatry.

W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Apelację od wyżej wymienionego wyroku wniósł również obrońca oskarżonego adwokat M. C., który zaskarżył wyrok w części dotyczącej kary, zarzucając mu:

- rażąco niewspółmierność kary poprzez orzeczenie wobec oskarżonego bezwzględnej kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności z naruszeniem zasad zarówno prewencji ogólnej, jak i szczególnej, a nadto nie uwzględniającej należycie stopnia zawinienia sprawcy, jak i jego postawy po popełnieniu przestępstwa, oraz w toku postępowania przygotowawczego i sądowego oraz właściwości i warunków osobistych;

- obrazę art. 4 § 1 k.k. wskutek nałożenia na oskarżonego obowiązku z art. 43 a § 2 k.k. w sytuacji, gdy tenże przepis wszedł w życie z dniem 1 lipca 2015 r., czym orzeczona została kara nieznana w ustawie w chwili popełnienia przez oskarżonego czynu zabronionego.

W konsekwencji powyższego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez złagodzenie wymierzonej oskarżonemu C. K. kary pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 178 a § 4 k.k. z kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności na karę oscylującą w dolnym progu ustawowego zagrożenia przewidzianego za przypisane przestępstwo i jej zawieszenie na podstawie art. 69 § 4 k.k. oraz uchylenie kary z pkt. 3 wyroku, tj. kary świadczenia pieniężnego wymierzonej na podstawie art. 43 a § 2 k.k.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Z uwagi na uwzględnienie zarzutów podnoszonych w osobistej apelacji oskarżonego ustosunkowanie się do zarzutów podniesionych w apelacji obrońcy oskarżonego, który zaskarżył wyrok Sądu Rejonowego w części, jedynie co do kary było przedwczesne. Apelacja oskarżonego skutkowała bowiem orzeczeniem o charakterze kasatoryjnym. Sąd Okręgowy nie będzie odnosił się do wszystkich podniesionych zarzutów wymienionych przez oskarżonego w apelacji, gdyż byłoby to również przedwczesne. Należy skupić się, stosownie do art. 436 kpk jedynie na tych zarzutach, które skutkowały orzeczeniem o charakterze kasatoryjnym.

W sprawie niniejszej doszło do naruszenia przez Sąd Rejonowy prawa do obrony w znaczeniu formalnym. Oskarżony C. K. był sprawcą, co do którego zachodziła uzasadniona wątpliwość co do stanu poczytalności. Sąd Rejonowy nie dostrzegł tej okoliczności. Uzasadniona wątpliwość co do stanu poczytalności oskarżonego wyłaniała się z dokumentów złożonych przez oskarżonego przed rozprawą tj. kserokopii psychiatrycznej dokumentacji lekarskiej na k. 35-35v., oraz kserokopii pisma k. 33. Wątpliwości co do stanu poczytalności oskarżonego wzmocniła kserokopia opinii psychologicznej na k. 77, złożona już na etapie postępowania odwoławczego. Sąd Rejonowy pomimo istniejących wątpliwości, nie zasięgnął dowodu z opinii biegłych psychiatrów. Przede wszystkim zaś nie ustanowił oskarżonemu obrońcy z urzędu. Nie dopuszczając dowodu z opinii biegłych psychiatrów Sąd Rejonowy nie był zatem w stanie wypowiedzieć się, czy nawet gdyby oskarżony był poczytalny w chwili czynu, stan jego zdrowia psychicznego, stosownie do art. 79§4 kpk pozwala mu na prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny. Niewyjaśnienie tej kwestii spowodowało, że oskarżony, pomimo nieusuniętych wątpliwości co do stanu poczytalności, w toku całego postępowania dowodowego przed sądem I instancji nie korzystał z pomocy obrońcy z urzędu.

Zasadnym był również podniesiony w uzupełnieniu apelacji oskarżonego zarzut nieustalenia dokładnego czasu popełnienia przypisanego oskarżonemu czynu. Ma to istotne znaczenie z uwagi na zmianę przepisów co do środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Czyniąc ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy dopuścił się naruszenia art. 174 kpk. Ustalenie godziny czynu Sąd Rejonowy poczynił bowiem w oparciu o treść notatki urzędowej (k.1 uzasadnienia), którą zastąpił dowód z przesłuchania świadków funkcjonariuszy policji.

Zdaniem Sądu Okręgowego rodzaj i skala naruszeń proceduralnych spowodowała konieczność uchylenia zaskarżonego orzeczenia. Sąd Okręgowy nie mógł go zmienić, gdyż wiązałoby się to z koniecznością przeprowadzenia

na nowo całości postępowania dowodowego i orzeczenia co do istoty sprawy, co w świetle art. 437§2 kpk nie jest dopuszczalne.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy ustanowi oskarżonemu obrońcę z urzędu. Dopuści dowód z opinii dwóch biegłych lekarzy psychiatrów, którzy w opinii winni rozstrzygnąć również kwestie, o których mowa w art. 79§4 kpk. W zależności od wyniku tego dowodu rozważy konieczność dalszego korzystania z pomocy obrońcy z urzędu. Sąd Rejonowy przeprowadzi ponownie postępowanie dowodowe. Ustalić winien godzinę popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu. W tym celu nie naruszając art. 174 kpk przesłucha w charakterze świadka funkcjonariusza Policji Ł. R.. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd Rejonowy podda ocenie. Po dokonaniu ustaleń w zakresie sprawstwa, o ile sprawstwo oskarżonego nie będzie budziło wątpliwości, ustali formę winy i zamiaru.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.